

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoE/128/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714218660
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7714218660.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Jany Dudíkovej, v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, so sídlom Mostová 2, Bratislava, zastúpený Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 255 706, Michalská 14, Bratislava, proti povinnému: S. vedenej súdnym exekútorom JUDr. Pavel Halás, Exekútorský úrad so sídlom Popradská 70, Bratislava, pod sp.zn.: EX 9438/14, v konaní o vymoženie 2.261,75 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 15Er/19/2015-32 zo dňa 21.7.2020 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietol (I. výrok) a návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde SR o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z.z. zamietol (II. výrok).

2. V odôvodnení uviedol, že dňa 19.1.2015 vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie istiny 2.261,75 Eur s príslušenstvom. Súdny exekútor predložil súdu námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie vydaného v zmysle §7 zákona č. 233/2019 Z.z. Oprávnený namietal, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní odkedy sa exekútor dozvedel skutočnosti rozhodujúcej pre zápis alebo maximálne do 30.6.2016, upovedomenie neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, a preto je nepreskúmateľné a z upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu a aké úkony súdny exekútor vykonal. Súčasťou námietok bol aj návrh oprávneného na prerušenie exekučného konania v súvislosti s podnetom na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom SR o súlade právnych predpisov podľa § 125 ods.1 Ústavy SR. Oprávnený namietal rozpor zákona č. 233/2019 Z.z. s ustanoveniami čl. 20 ods. 1,4 Ústavy SR, čl.46 ods.1, Ústavy SR, čl.1 ods.1 Ústavy SR, čl.12 ods.1,2 Ústavy SR, čl. 63 Zmluvy o fungovaní EÚ. Poukázal na porušenie zákazu retroaktivity právnych noriem, obmedzenie vlastníckeho práva, vylúčenú súdny ochranu. Súd prvej inštancie citujúc ustanovenia § 2, § 3, § 5, § 7 zákona č. 233/2019 Z. z., § 9a, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku a § 162 ods. 1 písm. b) CSP v odôvodnení uznesenia uviedol, že zákon č. 233/2019 Z.z. upravuje niektoré dôvody pre zastavenie starej exekúcie (§2 ods. 1) zo zákona, t.j. priamo zákon priznáva niektorým skutkovým okolnostiam účinky odôvodňujúce zastavenie starej exekúcie. Vznik takejto relevantnej okolnosti je dôvodom pre zastavenie starej exekúcie, ktorá sa zastavuje priamo vznikom tejto okolnosti, a preto akýkoľvek návrh, nemôže mať vplyv na vedenie takéhoto zastaveného exekučného konania. Súd nezdieľa názor oprávneného, a preto v zmysle § 162 ods.1 písm. b) CSP nebude podávať návrh

na začatie konania na Ústavný súd SR o súlade právnych predpisov, pretože toto ustanovenie dáva súdu možnosť podať návrh na Ústavný súd SR, ak súd pred rozhodnutím vo veci dospeje k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou SR, so zákonom, alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, ale nie ak k takému záveru dospeje účastník konania. Súd nevidel dôvod na prerušovanie konania a podávanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd SR, a to najmä vychádzajúc z vyššie spomínaných skutočností a okolností, že konanie je ex lege v zmysle zákona č. 233/2019 Z.z. zastavené, preto súd návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol v zmysle § 162 ods. 3 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení ďalej uviedol, že po preskúmaní predloženého upovedomenia o zastavení starej exekúcie spolu s námietkami oprávneného, má za to, že podstatným znakom nepriznania trov starej exekúcie je skutočnosť, že stará exekúcia nebola zapísaná v Centrálnom registri exekúcií (CRE). Pričom pre rozhodnutie o priznaní trov starej exekúcie nie je rozhodujúca včasnosc' jeho zápisu. Minimálne od 1.4.2017 majú oprávnený a povinný bezplatný prístup do CRE a môžu žiadať o zjednanie nápravy. Keďže právne normy nemôžu pôsobiť späť, súd má za to, že zákon č. 233/2019 Z.z. nemôže spájať určité právne následky s už prípadne skorším porušením povinnosti (tzv. zákaz retroaktivity). V ustanovení § 211a ods. 1 Exekučného poriadku je taxatívne uvedené, aké údaje sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii do registra zapisujú. Podľa tohto ustanovenia sa deň zápisu do registra nezapisuje. Preukázanie splnenia podmienky včasnej evidencie starej exekúcie v Centrálnom registri exekúcií v upovedomení o zastavení starej exekúcie zákon v ustanovení § 5 ods. 2 nepožaduje, a teda táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť upovedomenia v časti nároku súdneho exekútora na paušálne trovy. Súd mal z Centrálného registra exekúcií za preukázané, že exekúcia vedená pod sp. zn: 15Er/19/2015 je zapísaná v centrálnom registri exekúcií v zmysle § 211a ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. Napadnuté upovedomenie obsahuje oprávneným vytykaný opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú, a to v znení: „Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú exekúciu, ktorá sa nezastavuje.“ Upovedomenie obsahuje všetky náležitosti, ktoré obligatórne vypočítavá ustanovenie § 5 zákona č. 233/2019 Z.z.. Čo sa týka namietaného postupu zo strany súdneho exekútora v priebehu výkonu exekúcie súd uvádza, že ak si súdny exekútor neplní svoje povinnosti vyplývajúce mu z právnych predpisov v priebehu vykonávania exekúcie, je možnosť obrátiť sa s podnetom na Slovenskú komoru exekútorov. Napadnuté upovedomenie o zastavení starej exekúcie je teda po preskúmaní súdu vydané v súlade so zákonom č. 233/2019, obsahuje všetky obligatórne náležitosti. Pre priznanie trov súdnemu exekútorovi zákon nevyžaduje včasnosc' zápisu, ale zápis do Centrálného registra exekúcií ako taký. Vzhľadom na uvedené, súd námietky oprávneného ako nedôvodné v zmysle § 7 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. zamietol.

3. Predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané sudcom s poučením, že proti nemu nie je prípustné odvolanie.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote oprávnený opravný prostriedok, ktorý označil ako sťažnosť, avšak odvolací súd ho podľa obsahu posúdil ako odvolanie. Oprávnený v podanom odvolaní žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Namietal, že súd v poučení napadnutého uznesenia nesprávne uviedol, že proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné, keďže z ustanovenia § 7 ods. 3 a § 10 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. vyplýva, že proti rozhodnutiu o námietkach je prípustná sťažnosť. Súd prvej inštancie neuviedol, na základe čoho podľa neho proti uzneseniu opravný prostriedok prípustný nie je a na čom sa jeho poučenie zakladá. Oprávnený zároveň namietal, že o námietkach rozhodol sudca a nie vyšší súdny úradník. Súd prvej inštancie v uznesení neuviedol, prečo o námietkach rozhodol sudca v rozpore s § 10 ods. 2 zák. č. 233/2019 Z. z. a rovnako súd sa nezmienal o tom, že by v tejto veci o námietkach oprávneného sudca mohol rozhodnúť. Napadnuté uznesenie trpí základným neodstrániteľným nedostatkom, a to rozhodnutím osobou, ktorej zákon možnosť rozhodnúť o námietkach nezveruje a nedáva, z ktorého dôvodu rozhodoval vylúčený sudca resp. nesprávne obsadený súd. Oprávnený ďalej namietal, že zákon č. 233/2019 Z. z. jednoznačne hovorí o tom, kedy súdny exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, pričom poukazuje na konkrétnu povinnosť súdneho exekútora, pri ktorej bolo určené i to, do kedy ju musí súdny exekútor splniť. Povinnosť zápisu do centrálného registra exekúcií mal exekútor splniť do siedmich dní, od kedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis a zároveň do 30.06.2016 v zmysle § 211a ods. 3, § 243d ods. 3 Exekučného poriadku a § 1 ods. 1 vyhl.

MS SR č. 355/2014 o centrálnom registri exekúcií. Centrálny register exekúcií bol zriadený zákonom č. 335/2014 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.01.2015 a bol týmto dňom spustený. Súdny exekútor mal zabezpečiť zápis exekúcie do Centrálneho registra exekúcií najneskôr dňa 07.01.2015. Nemôže byť potom správny záver o tom, že by pre nárok súdneho exekútora na paušálnu náhradu trov starej exekúcie postačovalo to, aby bola stará exekúcia v Centrálnom registri exekúcií len zapísaná. Neskorší zápis exekúcie do centrálneho registra exekúcií vo vzťahu k paušálnej náhrade trov starej exekúcie relevantný nie je. Súd sa v napadnutom uznesení s námietkou oprávneného týkajúcou sa včasného zápisu do registra exekúcií nevysporiadal takým spôsobom, že by nárok súdneho exekútora na paušálne trovy starej exekúcie mohol byť daný. Súd prvej inštancie sa takisto nevysporiadal s námietkou, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie neobsahuje náležitosti vyžadované v § 5 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. a tiež nerozhodol o návrhu na podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom SR. Z uvedených dôvodov tak podľa oprávneného uznesenie súdu prvej inštancie vykazuje znaky arbitrárnosti a je nepreskúmateľné.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „CSP“) skôr, ako pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania, zaoberal sa otázkou, či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote subjektom, ktorý je na podanie odvolania oprávnený (oprávnenou osobou), ako aj tým, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je potrebné odmietnuť podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP.

7. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

8. V prejednávanej veci sa exekučné konanie začalo dňa 11.11.2014, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Od 1.4.2017 je účinná novela Exekučného poriadku (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti), ktorá v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 prvá veta zakotvila, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

11. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,

o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

13. Civilný sporový poriadok, ustanovenia ktorého je potrebné primerane použiť v konaní podľa Exekučného poriadku, v citovanom ustanovení § 355 upravuje, že odvolanie je prípustné len proti tým uzneseniam, voči ktorým to zákon výslovne pripúšťa. Ustanovenie § 357 CSP, taxatívne vymedzuje, voči ktorým uzneseniam je odvolanie prípustné, pritom nestanovuje, že takým uznesením je aj uznesenie súdu, ktorým súd návrh na prerušenie konania zamietol, a ktorým súd námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietol, tzn. možnosť podať odvolanie proti týmto výrokom súdu Civilný sporový poriadok neprípúšťa, a to bez ohľadu na to, či odvolanie podá oprávnený, povinný alebo súdny exekútor. Ani Exekučný poriadok neprípúšťa odvolanie proti rozhodnutiu o námietkach v zmysle ustanovenia § 7 ods. 3 zák. č. 233/2019 Z. z.

14. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

15. Vzhľadom na to, že odvolanie oprávneného bolo podané proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd podľa ustanovenia § 386 písm. c) CSP odvolanie oprávneného odmietol.

16. K odvolacím námietkam odvolací súd dodáva, že v zmysle v § 10 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní podľa § 7 ods. 3 a § 8 ods. 2 koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu vyšší súdny úradník, pričom proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je prípustná sťažnosť. Citovaný zákon tak umožňuje rozhodovať na základe poverenia sudcu vyššiemu súdному úradníkovi, ale nestanovuje výlučne povinný postup, kedy musí rozhodnúť vyšší súdny úradník a až následne sudca. Zákon tak poskytuje možnosť rozhodovania vyššiemu súdnému úradníkovi na základe poverenia sudcu, pričom v prípade, ak takéto poverenie sudca nevydá, tak rozhoduje sám sudca.

17. Zároveň odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 502/2019 zo dňa 26.05.2020, v ktorom sťažovateľ dával do súvisu zásah do svojich práv aj s tým, že o jeho nároku na náhradu trov exekúcie nerozhodoval vyšší súdny úradník, ale priamo sudca, a tak nemohol využiť proti napadnutému rozhodnutiu žiaden opravný prostriedok, v čom videl porušenie princípu dvojinstančnosti konania. Ústavný súd poukázal na svoje rozhodnutie č.k. PL. ÚS 10/2019-11 z 30.01.2019, v zmysle ktorého z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinstančné, s výnimkou vecí trestných, u ktorých táto požiadavka vyplýva z čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ani čl. 6 dohovoru samotné právo na odvolanie na súde vyššej inštancie negarantuje a dvojinstančnosť, ako vyplýva z judikatúry ESLP, nie je všeobecnou zásadou civilného súdneho konania. Ústavný súd tak konštatoval, že iba to, že v danej veci rozhodol sudca, a nie vyšší súdny úradník, nemôže samo osebe spôsobiť zásah do ústavných práv sťažovateľa, pretože dvojinstančnosť nie je všeobecnou zásadou civilného konania.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nemal v tomto konaní úspech a povinnému preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).